

er altsaa her et Forhold, som det er ret naturligt, at de private Sømænd have haft deres Opmærksomhed henvendt paa, og at de have fremsendt det her omhandlede Andragende, er kun i sin Orden. Men paa den anden Side skal jeg udtale, at jeg er enig med den ærede Ordfører i den Stilling, som Udvalget har taget til denne Sag, idet man nemlig ikke henviser Andragendet til Indenrigsministeren, men til Marineministeren; thi jeg tror dog ikke, at det, som har givet Anledning til dette Andragendes Fremkomst, er af en saa stor Betydning, at man derfor skal indlade sig paa straks at lave vedkommende Lov om; i alt Fald bør man dog se Tiden lidt an, før man gør det. Jeg tror, at vor Sømandsstand nu staar saa godt organiseret Landet over, at den vil vide at tage Forholdsregler ad privat Vej for at imødegaa Ting som denne, der ere uheldige for deres Stand. Derfor er det mit Ønske og Haab, at den højtærede Marineminister vil tage Sagen under den nøjeste og velvilligste Overvejelse, hvilket han for Resten alt har lovet at gøre; og det kunde saa være, at det igen kunde berolige Gemytterne. Det tror jeg ogsaa at kunne sige til Beroligelse for den højtærede Minister, at naar dette Andragende er kommet frem, er det slet ikke, fordi vor private Sømandsstand ønsker, at Forholdet skal være spændt eller mere spændt, end det hidtil har været mellem Handelsmarinen og Krigsmarinen; men det er sikkert mere kommet frem for at gøre opmærksom paa den truende Fare for vore private Sømænd, som ligger i at fortsætte paa denne Vej, og de paagældende ville herefter ikke blive glade ved, om det skulde fortsættes. Vi have jo alle været glade over, at de danske Sømænd saa vidt mig bekendt hele Verden over ere anerkendte for at være ganske udmærkede Sømænd, og vore Navigationsskoler staa paa et saa højt Trin, at man ikke har noget at beklage sig over i den Retning. Altsaa af disse Grunde kunde man ganske sikkert og trygt betro Førelsen af Skibe, som gaa i Koffardifart, til private Sømænd lige saa godt som til Søofficerer, og vi maa huske paa, at det ogsaa for Sømandsstanden er trykkelige Tider. Den højtærede Minister udtalte ganske vist, at det har været Skik alle Dage at lade Søofficerer føre Handelskibe, og at man særlig den Gang, den højtærede Minister var ung, brugte Statens Søofficerer til at føre Handelsskibe, som gik paa Vestindien og forskellige andre Steder. Det er jo godt muligt, at man har brugt det den Gang mere end nu, jeg

kan naturligvis ikke erindre den Tid, da den højtærede Marineminister var ung, men det beviser jo ikke, at man derfor nu bør fortsætte paa samme Maade mere end højest nødvendigt; thi det er jo sikkert alle enige om, at den Tid, som er gaaet, siden den højtærede Marineminister var ung, har forandret Forholdene saaledes, at vore Navigationsskoler og vore private Sømænds Udvikling er fulgt med, saa at den i alle Henseender staar paa Højde med, hvad Tiden fordrer.

Endnu kunde jeg have Lyst til at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme). Jeg blev noget forundret ved at høre det ærede Medlems Udtalelser i Dag. Han kom saaledes til at sige, at Søofficererne havde i ethvert Tilfælde gjort deres Pligt, at de vare dygtige og agtværdige, og at de forstode at føre Skib saa godt som nogen anden. Disse Ord vare for saa vidt overflødige i denne Forbindelse, thi intet Menneske har villet sige eller sagt noget nedsættende om Søofficererne, og i Andragendet siges heller intet saadant. Man respekterer fuldt ud Søofficerernes Dygtighed, og jeg kan forsikre paa den private Sømandsstands Vegne, at Andragendet ikke er kommet frem for i mindste Maade at forklejne vor Orlogsmarine og dens Officerer. Paa den Maade maa det ikke forstaaes, thi det er jeg overbevist om, at vor private Sømandsstand aldeles ikke vil have lagt deri, og det ligger heller ikke deri. Det ærede Medlem udtalte endvidere, at det var vor Marines Skyld, at vor Handelsflaade staa saa højt, som den gør. Det er dog muligt, at det ærede Medlem der er kommet lidt højt op. Jeg bestrider ikke, at Marinen kan have haft sin Andel deri, men at gøre saa meget ud af den, at man siger, at det er dens Skyld, at vort Flag vajer paa alle Verdenshave, og at det er dens Skyld, at vi have en saa dygtig Handelsmarine, som vi have, det tror jeg dog ikke er saa ganske rigtigt; men jeg tilgiver gerne det ærede Medlem, at han kom lidt højt op i denne Sag, da han jo har været nær knyttet til vor Orlogsmarine. Jeg kan sige, at baade jeg og andre, som ikke ere saa nær knyttede til Marinen som det ærede Medlem, alligevel paaskønne, hvad godt de have udrettet for Handelsmarinen, og ikke mindst de heltmodige Sejre, som Krigsmarinen har baaret hjem ved forskellige Lejligheder. Der er ikke en eneste dansk Sømand, som ikke er glad ved og finder stort, hvad der blev udført af Marinen paa Kjøbenhavns Red 1801 og ved